

Vlaams
Parlement

vergadering **C78**
zittingsjaar 2016-2017

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid

van 14 december 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Tinne Rombouts aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de verkoop van gestockeerd mager melkpoeder – 660 (2016-2017)	3
VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de herziening van artikel 15 van de verordening inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid – 688 (2016-2017)	7
VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de gegevensverzameling van en door de recreatieve zeevisserij – 689 (2016-2017)	11
VRAAG OM UITLEG van Jos De Meyer aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over aandacht voor de vleesveehouderij – 675 (2016-2017)	13

VRAAG OM UITLEG van Tinne Rombouts aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de verkoop van gestockeerd mager melkpoeder – 660 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Voorzitter, minister, mijn vraag is ingegeven door heel wat zorgwekkende signalen die ik te velde hoor van mensen die uit een heel moeilijke periode komen wat betreft de melkprijs. Ze zien vandaag dat de markt zich een stukje begint te herstellen. Op dat moment is er een ingreep en komt vanuit de Europese Commissie het signaal dat de zuivelmarkt dermate positief zou zijn dat men kan starten met de verkoop van de opgeslagen magere melkpoeder. De melkveehouders zijn uitermate bezorgd over welk effect dit zal hebben. Ze vragen zich af of de markt zich niet eerst beter zou herstellen, want het herstel is fragiel. Dreigen ze hiermee niet opnieuw in een terugvalpositie te komen?

Uit cijfers van het Europese melkmarktobservatorium blijkt dat de producenten over de afgelopen drie maanden gemiddeld 10 procent meer voor hun melk zouden hebben ontvangen. Mogelijk door dit prille herstel van de zuivelmarkt, werd sinds september dan ook geen magere melkpoeder meer in opslag genomen door publieke interventies.

Het prijsherstel en de hoge interventievoorraden van mager melkpoeder zijn twee redenen voor de Europese Commissie om de procedure op te starten om een klein deel van de gestockeerde magere melkpoeder, 6 procent of 22.150 ton, op de markt te brengen. Tot gisteren, 13 december, kon men zich inschrijven om te bieden op de gestockeerde hoeveelheden magere melkpoeder.

Europees commissaris Hogan is verheugd om een herstel te zien in een sector die heel fel getroffen is in de marktprijzen. Anderzijds beseft hij wel dat een herstel in landbouwmarkten heel fragiel is. Evenwicht in de markt en het behoud van dit herstel blijven ook voor de Europese Commissie prioritaire aandachtspunten. Maar omgekeerd, door deze stap te zetten, is er te velde een heel grote bezorgdheid. Dat is niet enkel zo bij de melkveehouders. Ik heb ondertussen enkele contacten gehad met de afzetmarkt. Daar beaamt men dat er een terughoudendheid is op de aankoopmarkt en dat een dergelijke actie uiteraard een effect heeft op die markt en dus op de prijszetting.

De Europese Commissie zou met de nodige nauwkeurigheid de zuivelmarkt opvolgen om onnodige marktverstoringen te voorkomen. De vraag is op welke manier we dat kunnen opvolgen en er transparantie in krijgen.

Minister, de vraag die te velde heel fel leeft, is of deze maatregel om melkpoeder uit opslag te verkopen, niet te snel komt. Er is een heel prille prijsstijging in de zuivelmarkt waar nu heel snel op wordt ingesprongen door de Europese Commissie.

Op welke wijze garandeert de Europese Commissie dat deze maatregel niet tot onnodige marktverstoringen zal leiden? Is er een instrumentarium? Is daar inzage in? Gebeurt dat in overleg met de sector? Is er voldoende transparantie om te vermijden dat we een volledige terugval krijgen en we het fragiele prijsherstel volledig teniet zouden doen?

Worden de marktsignalen ook door Vlaanderen nauwgezet opgevolgd en zult of kunt u tijdig aan de alarmbel trekken? Hebt u in dezen zeggenschap? Kunt u in dezen een signaal geven als dat nodig zou zijn? Hoe volgen we dat in Vlaanderen zelf op?

De beslissing werd op donderdag 24 oktober door de Europese Commissie aangekondigd. Ik heb begrepen dat dat op de Landbouwrap van 15 november totaal niet ter sprake is gekomen. Ik was enigszins verrast door de mededeling dat dit zou gebeuren. Is dat een onderwerp voor de Europese Landbouwrap? Is het aan bod gekomen op de raad die u maandag hebt gehad? Of is dat geen zaak voor de Landbouwrap en via welke kanalen wordt dit dan wel meegedeeld en/of besproken?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega, op dit ogenblik heeft de Europese Unie 355.000 ton mager melkpoeder tijdelijk uit de markt genomen via de marktinterventieregeling. Daarvan ligt 67.000 ton in België opgeslagen. De Commissie stelde voor om de hoeveelheden die voor 1 november 2015 opgeslagen werden, en dus meer dan een jaar oud zijn, te gaan verkopen. Het gaat om 22.000 ton mager melkpoeder, dus 6 procent van het totaal opgeslagen volume. Deze hoeveelheid op de markt brengen, dient als een proef om te bekijken hoe de markt daarop reageert.

De Commissie heeft de ambitie om de hele stock over een tijdspanne van 2 tot 3 jaar af te bouwen. De Commissie beseft dat dit voor de zuivelsector vroeg komt, maar in de loop van het voorjaar 2017 komt er door de seizoensgebonden schommeling en de aantrekkende melkprijzen waarschijnlijk sowieso meer melk op de markt, dus is dit ogenblik in het najaar van 2016, meer geschikt om het uit te testen. Mocht daarmee nog een jaar worden gewacht, dan zou dit uiteraard ook budgettaire consequenties hebben, want de stockagekosten moeten uiteraard worden betaald.

De Europese Commissie is in elk geval niet over één nacht ijs gegaan en heeft de pro's en contra's goed afgewogen. Het gaat over een tijdelijke maatregel, dus het opgeslagen melkpoeder moet vroeg of laat worden verkocht. Dat was al gepland bij de start.

Hoe garandeert de Commissie dat het verkopen van een deel van de stock de markt niet verstoort? De markt van de magere melkpoeder is een wereldmarkt die afhankelijk is van vele factoren. Ikzelf en verschillende collega's hebben er bij de Commissie op aangedrongen om de effecten van de startende stockverkoop goed te monitoren. Mocht uit de prille verkoop blijken dat er inderdaad marktverstoring is, dan moeten daaruit lessen worden getrokken, zeker met de andere stockage die er nog is. Wij volgen zelf vanuit onze diensten de marktsignalen en prijzen ook goed op via de wekelijkse prijsnoteringen.

Sinds de aankondiging van de stockverkoop zien we een minimale neerwaartse knik in de prijsnotering voor mager melkpoeder. Het is normaal dat de markt kortstondig sentimenteel reageerde op de publieke aankondiging, maar ik hoop dat de markt snel weer stabiliseert en dat het algemene herstel van de zuivelmarkt zich voortzet. Mocht dit niet het geval zijn, zal ik dit aankaarten op Europees niveau.

De beslissing tot verkoop werd door de Europese Commissie aangekondigd in het technisch comité dierlijke producten van 17 november. Het fiat om met dit voorstel naar buiten te komen, kwam er dus pas na de Europese Landbouwrap van 15 november. Los daarvan is de verkoop van interventiepoeder een autonome bevoegdheid van de commissie. De lidstaten moeten de interventie praktisch organiseren in opdracht van de Europese Unie, maar de Unie is te allen tijde eigenaar van het uit de markt genomen melkpoeder. Het is niet zo dat de Landbouwministers in de raad hun goedkeuring moeten verlenen aan het opstarten van een stockverkoop.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij dat u vanaf het begin de opdracht hebt gegeven om daar een heel goede monitoring

op in te zetten, waardoor we elke fluctuatie in de prijzen kunnen analyseren. Ik hoop dat we dit nauwgezet kunnen blijven doen op langere termijn.

U geeft aan dat het gaat om een autonoom orgaan. Die autonome werking is belangrijk om dat systeem te kunnen laten werken. Wanneer echter bepaalde zaken de prijssetting te veel zouden beïnvloeden, zult u dat aankondigen op Europees niveau.

Dit houdt de Vlaamse en Belgische melkveehouders bezig, maar dat is misschien ook het geval in andere landen. Hebt u er een zicht op hoe andere landen deze stap ervaren? Misschien kunt u samen met hen dat thema op de agenda zetten. Een autonome werking is belangrijk, maar wanneer het nodig is, zal er gewicht in de schaal moeten worden gelegd. Wat is het standpunt ter zake van andere Europese landen?

De voorzitter: De heer De Croo heeft het woord.

Herman De Croo (Open Vld): Dit is een boeiende vraag over een interessante materie. Professor Van Waeyenberge van een bekende Belgische familie heeft in Leuven een van de eerste technieken tot verpoedering van de melk uitgedacht. Dat heeft die familie trouwens geen windeieren gelegd.

Verpoedering is een manier om melk te stockeren. Er kan dan melk, kaas of gcondenseerde melk van worden gemaakt. Die verpoedering is belangrijk op een wisselvallige markt, waar consumptie en productie niet altijd overeenkomen.

Het uitvoeren van melkpoeder naar ontwikkelingslanden, wat in grote mate is gebeurd, houdt risico's in omdat men daar vaak te maken heeft met slecht water. Dat kan leiden tot een aantal ziektes.

Minister, er zijn ook private bewaarplaatsen. De verpoederde melkplas bedraagt in Europa 428.000 ton. Boven de 355.000 ton, in dit geval 73.000 ton, moet op private plaatsen worden gestockeerd. Daardoor herbergt België ongeveer 80.000 ton melkpoeder of 19 procent van de totale massa. Dat is een uitzonderlijk hoog percentage, veel hoger dan de percentages die wij voor andere landbouwproducten zoals groenten innemen. Is daar een uitleg voor?

Er bestaat een gevaar van gebrek aan zelfcontrolerende of zelfregulerende marktmechanismen die voor de grootste verpoederde melkplas van de Europese geschiedenis heeft gezorgd. Misschien moet men langzaam maar zeker beginnen de markt uit te testen om aan de best mogelijke prijs, met aftrek van de stockagekosten, dit product te 'liquidifiëren' of te liquideren – u kunt het werkwoord zelf kiezen.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, ik kijk liever naar de huidige landbouwpolitiek en naar de toekomst van de landbouwpolitiek.

Wanneer er een overaanbod aan producten is, dan moeten er brongerichte maatregelen worden genomen. Private opslag is wat mij betreft geen brongerichte maatregel, maar een reactieve maatregel. Er is te veel melk, men neemt een deel daarvan uit de markt, maar die melk moet ooit opnieuw op de markt komen.

Mijn fractie pleit vooral voor een markt van vraag en aanbod. Zolang het aanbod van de huidige landbouwpolitiek in leven wordt gehouden, krijgt men geen stabiele markt. Ik ben van mening dat in de toekomst ernstig moet worden nagedacht hoe men daar verder op zal reageren.

Minister, ik heb nog een vraag. In een vorige procedure van opslagperiode vroeg België vaak om het exportgericht te gaan verkopen. Gaat België dit opnieuw

doen? Vroeger lukte het nooit omdat andere lidstaten niet akkoord gingen. Wat is België van plan?

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Voorzitter, ik ben te laat binnengekomen en collega Vermeulen heeft ons standpunt zeer goed verwoord.

Jos De Meyer (CD&V): Minister, gebeurt de afzet van mager melkpoeder hoofdzakelijk op de interne markt of is ze hoofdzakelijk bestemd voor buiten Europa?

Minister Joke Schauvliege: Collega Rombouts, u vroeg hoe de andere lidstaten reageren. Het gaat over een wereldmarkt. De andere lidstaten ervaren de schommelingen op die wereldmarkt op dezelfde manier. We zijn in elk geval, samen met de andere lidstaten, bijzonder alert voor de effecten die er zijn en we reageren er samen op. Zeker de lidstaten waar er een belangrijke zuivelindustrie is, zijn grote medestanders.

Binnen de Landbouwwraad groeit er vaak een hele grote consensus rond zuivel. Het is veel moeilijker als het bijvoorbeeld over varkensvlees gaat; dan zijn er vaak hele grote verschillen. Bij melk en zuivel zijn er vaak heel wat medestanders.

Collega De Croo, waarom hebben wij die verhoudingsgewijze hoge opslag? Omdat wij natuurlijk ondernemers hebben en ook heel wat ondernemingen die erop voorbereid zijn om daarop in te spelen en die ook de faciliteiten hebben. Wij hebben op dat vlak heel wat expertise. Er zijn niet alleen de producenten, maar ook een hele grote agrovoedingssector die daarop is voorbereid.

De exportgerichte verkoop ging inderdaad over varkensvlees. Het is een heel ander type product dat is opgeslagen. Het zijn ook producten die een andere bestemming hebben. Voor melkpoeder is het niet zo dat die voorwaarden specifiek worden gevraagd. De verhouding tussen interne en Europese afzet moet ik opvragen. Ik heb er geen zicht op.

Ik ben het niet eens met de verklaringen dat vraag en aanbod niet in evenwicht zijn. Het gaat over een wereldmarkt, waar vraag en aanbod absoluut wel in evenwicht zijn. Het probleem is dat de prijs niet in evenwicht is. Dat is iets heel anders. Er is veel vraag, meer vraag dan aanbod. Als er fluctuaties zijn, schommelen de prijzen natuurlijk ook enorm. De Europese Unie probeert daar uiteraard op in te spelen met opslag van melkpoeder.

Tinne Rombouts (CD&V): Minister, ik dank u voor de antwoorden. Ik ben blij te vernemen dat de Europese landen waar de melkproductie belangrijk is, voldoende samenhang vinden om het probleem van de prijzen hoog op de agenda te plaatsen zodat de nodige maatregelen kunnen worden genomen. Ik ben verrast dat deze maatregelen niet als positief worden beschouwd door collega's. We zitten inderdaad op een wereldmarkt. Iedereen is er toch van overtuigd dat de vraag groot genoeg is, misschien zelfs groter dan de productie. De prijs speelt een heel belangrijke rol. Er zijn fluctuaties en die zijn eigen aan landbouw en aan melkvee. Men kan het kraantje onderaan de koe niet zomaar regelen. We moeten er op een andere manier op ingaan.

De maatregelen die genomen zijn, zijn net belangrijk. Ik hoop dat iedereen ze mee ondersteunt. Het is de enige manier om de prijzen te herstellen. Men kan nu eenmaal niet perfect de vraag en de koe matchen en dan de beste prijs krijgen. Zo werkt het nu eenmaal niet.

Collega De Croo, er is in het verleden inderdaad een belangrijke stap voor melkpoeder op de Belgische markt gezet. Vorige vrijdag zijn we met de commissie op

bezoek geweest bij Milcobel. Ook vandaag wordt er heel erg geïnvesteerd in het bedrijf om op een kwaliteitsvolle manier melkpoeder te maken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de herziening van artikel 15 van de verordening inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid – 688 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, in Nederland hebben een aantal zeevissers zich verenigd in een Stichting Eendracht Maakt Kracht. Ze zijn ook een petitie gestart tegen de aanlandingsplicht. Ook Belgische vissers ondersteunen de oproep van de actiegroep. De petitie, te vinden op de internetsite www.antidiscardban.eu, is gericht aan de Europese Unie.

Volgens de actiegroep is de aanlandingsplicht voor Europese vissers onwerkbaar en de invoering ervan moet volgens hen worden gestaakt. Als de invoering volgens plan wordt doorgezet, zal dit gevolgen hebben voor de totale vissector. Niet alleen voor de Europese vissersvloot, maar ook voor aanverwante bedrijven, toeleveranciers en visverwerking.

De actiegroep stelt ook dat de aanlandingsplicht of het verplicht aan wal brengen van alle gevangen, ook te kleine vis, volgens de verenigde vissers moeilijk uitvoerbaar en onnodig is. Het zal de visbestanden in de Noordzee niet ten goede komen. Te kleine vis die nu nog overboord gaat, heeft een overlevingskans. Als alle niet-consumeerbare vis moet worden aangevoerd, is de overlevingskans van die beestjes dan ook nul. De actiegroep roept de beleidsmakers daarom op om artikel 15 zo spoedig mogelijk te herzien en de aanlandingsplicht te vervangen door een haalbaar en werkbaar alternatief.

Minister, het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO) en de reders voeren heel wat onderzoek uit naar het inschatten van de overlevingskansen van vissen na teruggooi in het kader van de uitzonderingsmaatregel van de aanlandingsplicht. Welke resultaten leverde dat intussen op? Staat er een limiet op het aantal uitzonderingen die een lidstaat kan aanvragen en/of verkrijgen? Hoe staat u tegenover de stelling dat men de aanlandingsplicht beter in vraag stelt als men toch al veel te geld aan onderzoeken besteedt om uitzonderingen op de aanlandingsverplichting te bekomen? Wordt op deze manier niet de aanlandingsverplichting de regel, maar wel het verkrijgen van uitzonderingen op de verplichting? Hoe staat u tegenover een eventuele herziening van artikel 15 van de GVB-verordening (gemeenschappelijk visserijbeleid)?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Vermeulen, we hebben tot 3 uur vanavond onderhandeld in de Visserijraad over de nieuwe quotaregeling, en nu zijn we al terug bezig over de aanlandingsplicht en overlevingskansen van de vissen. Het ILVO heeft in samenwerking met een aantal reders en schippers onderzoek uitgevoerd om de overlevingskansen van pladijs in te schatten. Er werd hiervoor ook samengewerkt met het Nederlands onderzoeksinstituut IMARES. De eerste resultaten zijn zeer bemoedigend, maar vragen om bevestiging over langere periodes en verschillende vaartuigtypes. Vandaar dat momenteel wordt gedacht aan de voortzetting van het project.

Belangrijke factoren die bijdragen aan de grote variatie van de overleving zijn sleepduur, zeewatertemperatuur, golfhoogte en sorteertijd, dus de behandeling aan boord. Het is op bepaalde van deze elementen dat nader onderzoek dient te gebeuren. Anderzijds moet ook de representativiteit van de bemonsterde reizen en visgronden wetenschappelijk beter worden onderbouwd.

De uitzonderingen bepaald in de teruggooi- of discardplannen betreffen ontheffingen wegens bewezen hoge overleving en anderzijds de minimis voor die gevallen waar de invoer van verhoogde selectiviteit niet mogelijk is of te duur zou zijn. De uitzonderingen zijn niet lidstaatgebonden en zijn in theorie niet beperkt in aantal. Ze moeten natuurlijk wel wetenschappelijk worden gestaafd.

U vraagt of we geen vraagtekens moeten plaatsen bij de aanlandingsplicht. Dat is een onderdeel van het gemeenschappelijk visserijbeleid, en goedgekeurd door de Raad en het Europees Parlement. Dit is niet zomaar terug te draaien. De aanlandingsplicht heeft geleid tot het zoeken naar selectieve vistechnieken. Hierbij zie ik een samenwerking tussen sector en wetenschappers.

Op initiatief van de Rederscentrale en enkele vissers is het 'Vlaams paneel' ontworpen. Het paneel is een tunnel die zich drie meter lang uitstrekt over de kuil van het net en een maasopening van 120 millimeter heeft. Dit paneel is getest onder begeleiding van het ILVO en men zag dat er ruim 40 procent minder ondermaatse tong werd gevangen, maar er was wel ook een verlies van 16 procent maatse tong. Ondertussen werd het gebruik ervan verplicht voor alle boomkorvaartuigen.

Daarnaast brengt het onderzoek op overleving ons inzichten op welke manier overlevingskansen bij teruggooi kunnen worden verhoogd. Maar als innovatie en selectiviteit niet haalbaar zijn, dan kan er dus gebruik worden gemaakt van de uitzonderingen.

Reeds in het eerste jaar van de invoering van de aanlandingsverplichting is men op beperkingen gestoten en zag men dat er zogenaamde choke species of knelpuntsoorten waren. Als voor een soort die onder de aanlandingsplicht valt, het quotum is opgebruikt, moet het gebied worden gesloten voor de visserij, ook al zijn er voor veel andere soorten wel nog quotarechten.

Het maatregelenpakket dat voorligt, volstaat duidelijk niet. Ik ben dan ook tevreden dat het Verenigd Koninkrijk, zolang dat nog kan, als voorzitter van de regionale groep Noordwestelijke wateren, het punt heeft geagendeerd tijdens de Raad. In een groot aantal interventies werden kritische beschouwingen over de aanlandingsplicht meegegeven. Een herziening van artikel 15 is niet eenvoudig, maar is zeker niet uitgesloten. Indien dit zich voordoet, zullen we bestuderen hoe een en ander kan worden bijgestuurd.

Uit de discussies in de Visserijraad van de voorbije twee dagen, blijkt dat op basis van de recente regelgeving, een aantal bestanden zich aan het herstellen zijn, wat ook de bedoeling is geweest van het gemeenschappelijk visserijbeleid. We moeten opletten dat we het kind met het badwater niet weggooien, of met het zeewater, om helemaal in de sfeer te blijven.

Ik sta dus helemaal achter het principe dat we moeten zorgen voor een duurzame visserij, dat de visbestanden op de lange termijn moeten kunnen blijven bestaan. Dat is ook in het voordeel van de visserij. Er zit dus een filosofie achter die ik helemaal kan volgen, maar met een nieuw systeem moet je kijken of je niet moet bijsturen.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, ik ben het helemaal eens met u.

De voorzitter: De heer Vandenberghe heeft het woord.

Steve Vandenberghe (sp.a): Ik sluit me aan bij deze vraag om uitleg omdat onze fractie duurzaam visserijbeleid heel belangrijk vindt. De visbestanden moeten kunnen blijven bestaan op de lange termijn. Dat is een heel belangrijk standpunt dat we allen samen moeten formuleren. Het is natuurlijk geen gemakkelijk thema.

Mijn partij steunt de aanlandingsverplichting. Het is een duidelijke en noodzakelijke Europese keuze om selectiever te vissen in het kader van de duurzame visserij.

Minister, ik dank u voor uw uitvoerige uitleg.

Ik sluit mij aan bij de vraagstelling. De sp.a vindt duurzaam visserijbeleid uiteraard zeer belangrijk. De visbestanden moeten kunnen blijven bestaan op langere termijn. Dat is een heel belangrijk standpunt, dat we hier allen samen moeten formuleren. Het thema is niet zo gemakkelijk.

Mijn partij steunt uiteraard die aanlandingsplicht. Het is een duidelijke en noodzakelijke Europese beleidskeuze om selectiever te gaan vissen, ook in het kader van de duurzame visserij.

Minister, er zijn een aantal zaken die ik zou willen meegeven. Ik verwacht uiteraard niet dat u op alles onmiddellijk een antwoord geeft. Er doen zich verschillende problemen voor bij de invoering van die aanlandingsplicht. Een van die knelpunten is dat de huidige gebruikte visserijtechnieken hun beperkingen kennen op het vlak van selectiviteit, waardoor heel wat vissers nu moeilijkheden ondervinden om de aanlandingsplicht uit te voeren.

Voor de Belgische visserijsector is er onder het programma van het Europees Visserijfonds (EVF) een transformatie ingezet naar een duurzamere visserij, zowel door de aanpassing van vistuig met minder bodemberoering als bij de grotere vaartuigen de vervanging van motoren door motoren met een lagere CO₂-uitstoot. Dit is gepaard gegaan met de modernisering van in doorsnee oude vaartuigen.

Het hoofddoel in het programma van het Europees Fonds voor Maritieme Zaken en Visserij (EFMZV) is het faciliteren van de aanlandingsplicht, zowel door verder onderzoek als door de introductie van nieuwe technieken en aangepaste installaties aan boord ten behoeve van de kwaliteit en de vermarkting.

We moeten ons dan ook de vraag stellen of er geen grootschalige omschakeling nodig is naar andere en meer selectieve vistechneken om te kunnen voldoen aan de aanlandingsplicht. Sommige vormen van passieve visserij bijvoorbeeld zijn een pak selectiever. Maar het zou echt onredelijk zijn om de financiële verantwoordelijkheid hiervoor bij de redervissers te leggen. Onze vissers hebben de afgelopen jaren al heel wat inspanningen geleverd. Er werd geïnvesteerd in nieuwe, duurzame vistechneken. De quota worden door hen zo veel mogelijk nageleefd.

De huidige aanlandingsplicht voor de Belgische vissers zou ter voorbereiding van het nieuwe gemeenschappelijke visserijbeleid in 2020 aan een grondige evaluatie moeten worden onderworpen.

Minister, bent u op de hoogte van de moeilijkheden die onze vissers ondervinden om de aanlandingsplicht uit te voeren? Zo ja, wat is het antwoord op deze moeilijkheden? Zult u de huidige aanlandingsplicht onderwerpen aan een grondige evaluatie zoals daarnet aangehaald? Bent u het ermee eens dat er een grootschalige omschakeling nodig is naar andere en meer selectieve vistechneken om te kunnen voldoen aan de aanlandingsplicht? Welke ondersteuning zal er vanuit Vlaanderen en Europa zijn om onze visserijvloot aan te passen aan die meer selectieve vistechneken? Tot slot, welke maatregelen en inspanningen werden er

reeds genomen en geleverd op het vlak van onderzoek en introductie van nieuwe technieken en aangepaste installaties aan boord ten behoeve van de kwaliteit en de vermarkting om de aanlandingsplicht te faciliteren, zoals daarnet aangehaald?

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

Bart Dochy (CD&V): Minister, beste collega's, de aanlandingsplicht heeft inderdaad nogal wat gevolgen voor de vissers, de vissersreders. Als je het over duurzaamheid hebt, is daaraan ook steeds een economisch luik verbonden.

Minister, de aanlandingsplicht ging van start op 1 januari 2016 en zou tegen 1 januari 2019 volledig geïmplementeerd moeten zijn. Is er ruimte en tijd om de sociaal-economische gevolgen van die aanlandingsplicht te onderzoeken? In welke mate is daarin voorzien? De mensen moeten die ondermaatse vis gaan verkopen. Wat is het effect daarvan op de rentabiliteit van de visserij? Wordt dat mee onderzocht?

De voorzitter: De heer De Croo heeft het woord.

Herman De Croo (Open Vld): Minister, ik ben wat ontgoocheld dat er, ondanks uw Bijbelse vorming, geen wonderbaarlijke visvangst in uw kartons zit.

In 2020 komt er een herziening van een aantal regels. De brexit hangt daar als een schaduw over. Ik vermoed dat men bestendig bezig is met de 'brexitisering' van die problematiek. Dat zal belangrijk zijn wanneer men in 2020 een herziening doet van de quota enzovoort.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, ik zal met de laatste opmerking beginnen. Het was een van de argumenten die ik vannacht heb aangehaald tijdens de onderhandelingen met de Europese Commissie rond de nieuwe quota. In de voorstellen die op tafel werden gelegd door de Europese Commissie werd het Verenigd Koninkrijk nogal goed bedeed in wat zij konden vangen en werden de kleinere lidstaten onderbedeed. Ik heb toen aangehaald dat, in het kader van de brexit, wij in de eerste aftastende gesprekken met het Verenigd Koninkrijk voelen dat zij van plan zijn om hun wateren te beschermen en dat zij ons zullen verbieden om daar nog te vissen. Ik heb dat als argument ingebracht en men heeft daar oren naar gehad.

Waar het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk in een aantal wateren 20 procent kregen rond tong, kregen wij in de wateren die er net naast liggen – want die tong stopt natuurlijk niet aan de grens – niets bij. We hebben dat kunnen binnenhalen op basis van die argumenten rond de brexit. Er wordt dus inderdaad soms nogal arbitrair over beslist. We moeten het goed opvolgen. Op basis van die argumenten hebben ze daarmee rekening gehouden in het definitieve voorstel van de Commissie.

Mijnheer Dochy, uiteraard wordt de sociaal-economische impact zeker meegenomen. Dat is een van de elementen die worden meegenomen tijdens de visserijronden waarbij de quota worden vastgelegd. Als we spreken over duurzame visserij, gaat het niet alleen over het ecologische bestand van de vissen die we in stand moeten houden, maar ook over hoe die vissers hun boterham kunnen verdienen. Daarin moeten we het evenwicht vinden. Alle aspecten van de duurzaamheid, dus ook het sociale aspect en de werkomstandigheden waarnaar de heer Vandenberghe steeds verwijst, komen daar aan bod.

Uiteraard zijn er voordelen verbonden aan de aanlandingsplicht, en we staan allemaal achter die filosofie, maar we merken op het terrein wel dat er ook nadelen aan verbonden zijn. Om dat op te vangen, geven wij extra ondersteuning, zoals onderzoek, maar ook extra investeringen die ze kunnen doen aan de vaartuigen. Ook op Europees niveau wordt dat goed opgevolgd.

De informatie over welke onderzoeken er op dit moment allemaal lopen, zal ik u graag bezorgen, collega Vandenberghe.

Zullen we klaar zijn om dit alles tot een goed einde te brengen? Dat is niet evident. En dat is niet alleen voor ons niet evident. Je voelt dat alle lidstaten daar op hun manier mee worstelen. Verandering zorgt altijd wel voor wat onzekerheid en vraagt ook een overgangperiode. Daarom is het ook goed dat de sociaal-economische aspecten kunnen worden meegenomen, uiteraard zonder uit het oog te verliezen dat die bestanden duurzaam in stand moeten worden gehouden. Ook voor de toekomst van de visserij is het van belang dat we niet naar situaties gaan waarbij de bestanden drastisch achteruitgaan.

Het is wel moeilijk te verklaren dat je vissen overboord moet gooien die misschien volledig voldoen, en andere niet, en ook dat je soms op plaatsen waar het goed gaat met de bestanden, niet kunt vissen vanwege de bijvangst. Het is een heel nieuw systeem, en het is niet altijd evident om het te begrijpen. Maar tot nu toe slagen we erin, ook op basis van de quota en de jaarlijkse bespreking op de Visserijraad, om die evenwichten goed te bewaken. Onze vissers in de Noordzee halen bijvoorbeeld heel goede resultaten met betrekking tot die bestanden. Die worden goed in stand gehouden. We zijn daar dus goede leerlingen van de klas. Dat mag ook gezegd worden. Het wordt vaak anders voorgesteld, maar de Noordzee doet het dus goed, dankzij de inspanningen van onze vissers.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Het is inderdaad zo'n beetje een West-Europese traditie dat er op elke verandering negatief gereageerd wordt. Ik vind het belangrijk dat, als een overheid beslist om iets uit te voeren, dat ook uitgevoerd wordt en dat het nadien met de sectoren zelf kan worden geëvalueerd of bijgestuurd indien mogelijk.

Onze inzet op selectief vissen moet er uiteindelijk in resulteren dat er zo min mogelijk niet-consumeerbare vis aangeland wordt. Als dat niet lukt, moeten we inderdaad ingrijpen, maar ik heb er voorlopig vertrouwen in dat onze visserij daar zeer sterk werk van maakt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de gegevensverzameling van en door de recreatieve zeevisserij – 689 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, in augustus van dit jaar werd het Europese uitvoeringsbesluit van de Commissie van 12 juli 2016 tot vaststelling van een meerjarenprogramma van de Unie voor de verzameling, het beheer en het gebruik van gegevens in de visserij- en de aquacultuursector voor de periode 2017-2019 gepubliceerd. Het nieuwe uitvoeringsbesluit bevat relevante passages die betrekking hebben op de recreatieve visserij, bijvoorbeeld over de dataverzamelingsactiviteiten die dienen te worden uitgevoerd door de lidstaten met betrekking tot de recreatieve visserij.

De lidstaten moeten onder meer binnen de twee jaar vanaf de datum van de inwerkingtreding van het besluit vangstramingen verstrekken. Op die manier moet het mogelijk worden om het aandeel van de vangsten van recreatievisserijen te beoordelen ten opzichte van commerciële vangsten, voor alle soorten in een mariene

regio waarvoor ramingen van de recreatievangsten vereist zijn volgens het meerjarigprogramma van de Unie.

Op 28 september 2016 organiseerden het Vlaams Instituut voor de Zee (VLIZ) en het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO) een informatieavond voor recreatieve vissers om de monitoring in de recreatieve visserij te duiden.

Minister, welke inspanningen worden er van de recreatieve vissers verwacht? Op welke manier wil men de recreatieve vissers meetrekken in het bad? Hebben de recreatieve vissers al laten blijken dat ze daartoe bereid zijn, bijvoorbeeld op die officiële vergadering? Wenst u dat op een al dan niet vrijwillige basis te verwezenlijken? Zien de recreatieve vissers het belang van deze oefening in? Welke initiatieven zal het beleid formuleren om in de toekomst te voldoen aan de EU-verplichtingen wat betreft gegevensverzameling over de recreatieve visserij?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het vervolgonderzoek van het ILVO en het VLIZ wil in kaart brengen dat de recreatieve vissers op vrijwillige basis een soort logboek bijhouden en wat de bevindingen daarvan zijn. Per vistrip – of voor de passieve visserij vanaf het strand: per keer dat het net geleegd wordt – worden de volgende gegevens gevraagd: het gewicht, het aantal gevangen vissen, de hoeveelheid teruggegooid vis, de lengte van de individuele vissen, de datum en de totale duur van de visactiviteit, de plaats, de vistechiek – hengel vanaf de kust, hengel vanaf vaartuig, kruien, paardenvisserij, passieve visserij vanaf kust, sleepnetvisserij – en het eventuele gebruik van levend of kunstaas.

Die gegevens kunnen online worden doorgegeven, per post of via brievenbussen die in de jachthavens staan. Maandelijks vraagt men om die door te geven. Daarnaast worden de recreatieve vissers verzocht om mee te werken aan interviews in de havens en op het strand.

Op de informatieavond werden de recreatieve vissers aangemoedigd om daaraan deel te nemen. Daarbij werd ook verduidelijkt dat het de bedoeling is om ze een plaats te geven in het hele visserijgebeuren. Verdere sensibilisering zal nog plaatsvinden vanuit de visclubs.

Ondertussen hebben al 103 personen aangegeven bereid te zijn om de vangsten bij te houden. Gezien de Europese verplichtingen om voor bepaalde soorten in de recreatieve visserij gegevens te verzamelen, zal dat in de toekomst opgenomen worden in de datacollectie. Het ILVO en het VLIZ zijn al een engagement aangegaan om de monitoring van 2017 tot en met 2022 voort te zetten.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Sabine Vermeulen (N-VA): Bedankt voor uw antwoord, minister. Ik ben verheugd dat u al 103 vissers hebt kunnen overtuigen om daaraan deel te nemen. In de contacten die ikzelf met recreatieve vissers heb, is er ook enig animo om daaraan deel te nemen. Ze staan daar niet weigerachtig tegenover. Ze schatten het belang ervan inderdaad wel enigszins in.

Ik vind het ook belangrijk dat de monitoring niet alleen gebeurt op inhoudelijk vlak, zoals u aangegeven hebt, maar ook op ruimtelijk vlak, zodat ook het staketsel en de kustzijde daarin opgenomen worden. Zal dat ook gebeuren?

De voorzitter: De heer Vandenberghe heeft het woord.

Steve Vandenberghe (sp.a): Minister, wij staan uiteraard achter de vraag om transparantie. Dat is belangrijk om met alle partners overeen te komen. Ik heb al

een paar keer gesproken met sportvissers. Die hebben soms het gevoel dat ze af en toe worden geïsoleerd als de daders van de overbevissing en de oorzaak van het dalen van de inkomsten van de beroepsvisserij. Ze zeggen dat de kleintjes het gedaan hebben. Dat is een discussie die we uit de weg zouden kunnen gaan als we zouden kunnen komen tot een visserijorganisatie voor de recreatieve visserij. Dat bestaat vandaag niet. Er is geen enkele organisatie in België die de sportvissers verenigt voor wat betreft alle sportvisserijboten. Misschien kan dat op een of andere manier worden georganiseerd zodat er regelmatig overleg kan zijn en eventuele misverstanden uit de weg kunnen worden geruimd.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Voorzitter, minister, ik sluit me graag aan bij de vraag omdat ik denk dat het in het belang is van de recreatieve vissers die het goed menen en die voor zichzelf en hun eigen plezier aan zeevisserij doen. Ik denk dat er hier en daar, oneerbiedig gezegd, cowboys zijn, die een vorm van vermarkting hebben in de recreatieve visserij. Die besmetten het beeld dat van de recreatieve visvangst wordt uitgestuurd. De recreatieve vissers hebben er alle belang bij en daarom zullen ze meedoen.

Er is een vraag geweest in de plenaire vergadering om de vermarkting daar weg te halen, want het is niet correct wat daar gebeurt. Ik steun het initiatief om daar werk van te maken alsook de stappen die de minister en de diensten ter zake hebben gezet.

Jos De Meyer (CD&V): Minister, ik heb een praktische vraag. In de toekomst zal er een betere monitoring gebeuren van bepaalde doelsoorten. Hebt u er een idee van wanneer we daar representatieve resultaten van zullen hebben? Is dat binnen zes maanden, binnen twaalf maanden of binnen achttien maanden? Om dit ernstig te evalueren, moet je toch representatieve cijfergegevens hebben om daar opnieuw een zinvolle discussie over te kunnen voeren.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Vermeulen, ik denk van wel, maar voor alle zekerheid zal ik dat navragen.

Mijnheer Vandenberghe, uw analyse klopt: er is niet zoiets als een organisatie van de recreatieve visserij. Ik denk wel niet dat het de taak van de overheid is om dat op te richten. Dat moet van onderuit groeien. Ik vind dat je verenigingen een kans moet geven en dat je zoiets niet vanuit de overheid kunt oprichten. Dat kun je niet verplichten of zelf installeren. Dat zou waarschijnlijk ook niet representatief zijn.

Het loopt over een langere periode, namelijk 2017-2022. Ik denk dat we na een jaar al wel resultaten zullen hebben op basis waarvan we verder kunnen bouwen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Jos De Meyer aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over aandacht voor de vleesveehouderij – 675 (2016-2017)

Voorzitter: mevrouw Sabine Vermeulen

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

Jos De Meyer (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag is een opvolgingsvraag. Op 5 oktober jongstleden heb ik de minister ondervraagd over de rentabiliteit in de vleesveehouderij. Ik heb toen gewezen op de gestage daling

van de prijzen sinds 2013, de verdere daling van de prijzen in 2016, het Rusland-embargo dat onrechtstreeks gezorgd heeft voor druk op de prijzen, de inspanningen die nodig zijn van alle partners in de keten, de rol van het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) en de implementatie van de zogenaamde black box in de slachthuizen.

Recent heeft een COPA-delegatie (Committee of Professional Agricultural Organisations) federaal minister Borsus bezocht. De delegatie deed een aantal voorstellen voor een oplossing op Europees niveau.

De Europese Commissie geeft meer aandacht aan de marktsituatie in de vleesveesector. Blijkt dat vooral door een toenemend aanbod van reforme melkkoeien de Europese vleesproductie in de eerste helft van 2016 met 2,8 procent gestegen is tegenover dezelfde periode in 2015. Dat zet uiteraard druk op de vleesprijzen.

Daarnaast importeert Europa ook 2,4 procent meer vlees, vooral uit Brazilië en Uruguay. Deze import blijft in 2017 op dat niveau. Al bij al is de Commissie gematigd positief over de evolutie van de marktprijzen in 2017.

COPA ziet de marktsituatie minder rooskleurig in. Men vreest dat de huidige zware druk op de prijzen nog zal aanhouden. Het effect van de maatregelen tegen de crisis in de melkveehouderij zijn duidelijk voelbaar in de vleesveehouderij.

COPA pleit voor duidelijke maatregelen vanuit Europa. Als de export blijft teruglopen, is het nodig om in te grijpen op de markten door private opslag van rundvlees mogelijk te maken. Daarnaast kan rundvlees worden opgenomen in de voedselhulpprogramma's of in de programma's rond armoedebestrijding. Vlees draagt bij aan een kwaliteitsvolle en evenwichtige voeding, stelt men.

Tot slot werd ook de zwakke positie van de vleesveehouders in de keten aangekaart. Momenteel kunnen producenten te weinig weerwerk bieden tegen de grote retailers. Producentenorganisaties kunnen de positie van de vleesveehouders versterken, maar botsen soms op de grenzen van de mededingingsregels.

Minister Borsus erkent de moeilijke situatie in de sector. Ook hij pleit voor meer ingrijpende maatregelen om de sector te ondersteunen, aldus een artikel in Boer&Tuinder.

Minister, heeft uw federale collega reeds overleg gehad met u over deze voorstellen? Op welke wijze zullen deze voorstellen worden aangekaart bij uw Europese collega's? Welke houding neemt u aan tegenover deze voorstellen?

Is de private opslag van rundvlees een duurzame oplossing wanneer dat later opnieuw op de interne markt moet worden afgezet? Kan de positie van de producent in de keten worden versterkt, en hoe? Ziet u zelf als Vlaamse minister van Landbouw eventueel bijkomende of andere mogelijkheden?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer De Meyer, de gewesten zijn bevoegd om de Belgische standpunten op de Landbouwwraad te bepalen. Federaal minister van Landbouw, Willy Borsus, is op de Landbouwwraad woordvoerder van het standpunt dat op voorhand door de gewestelijke landbouwministers werd bepaald. Die standpunten worden ook doorgesproken op de DGE-vergadering (directie-generaal) die voorafgaat aan de raad. Alle betrokken beleidsniveaus zitten dus aan de tafel.

Private opslag van rundvlees zou betekenen dat de EU een tijdelijk overaanbod uit de markt haalt om dit later weer op de markt te brengen op een moment dat de markt sterk genoeg is om het uitgesteld aanbod te absorberen. Dat is geen

oplossing voor ons hoogwaardig rundvlees, want invriezen betekent een waardeverlies en zou bovendien betekenen dat een ander soort afzetmarkt zou moeten worden gezocht.

Ons kwalitatief dikbilvlees is uitgesproken bestemd voor de versmarkt en dus niet om in te vriezen en naar derde landen te exporteren. Bovendien kan private opslag voor rundvlees enkel als de prijs onder een bepaald referentieniveau zakt, wat vandaag nog niet het geval is.

De positie van de vleesveehouders in de keten kan worden versterkt door hen te stimuleren tot samenwerking en gezamenlijke afzet. Daarom zal er blijvend veel aandacht geschonken worden aan het informeren en stimuleren van de mogelijkheden inzake oprichting van producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, transnationale samenwerking en oprichting van brancheorganisaties. Via een brancheorganisatie kan binnen de keten informatie worden uitgewisseld en op een breed aantal vlakken worden samengewerkt.

Op basis van de ervaringen vanuit de verschillende sectoren, zal ik op Europees niveau pleiten om gepaste instrumenten aan te reiken om een echt ketenbeleid te kunnen voeren en een kader waarbinnen de werking van producenten- en brancheorganisaties nog verder kan worden versterkt.

Momenteel lopen een aantal acties die ik genomen heb. De belangrijkste maatregel is de zoekkoeienpremie. Samen met Wallonië heb ik deze premie ingevoerd om onze professionele vleesveehouders te ondersteunen. Wij produceren immers een specifiek soort rundsvlees van hoge kwaliteit dat bovendien gekoppeld is aan een hele reeks productierandvoorwaarden op het vlak van natuur, milieu, klimaat en dierenwelzijn. Dat zorgt voor hogere kosten voor onze vleesveehouders ten opzichte van bijvoorbeeld de Zuid-Amerikaanse vleesveehouders. Die premie is dus noodzakelijk om onze vleesveehouderij leefbaar te houden.

De invoering van de black box verhoogt de transparantie in de slachthuizen. Daar hebben we het hier al vaker over gehad.

Er is ook een actieplan opgesteld over het terugdringen van de tekortkomingen op het vlak van identificatie en registratie. De administratie heeft het systeem van verlaging van steunbedragen herbekeken en onder coördinatie van het Departement Landbouw zijn er bovendien afspraken gemaakt met Diergezondheidszorg Vlaanderen (DGZ).

Op vraag van het departement en de sector zal DGZ in de toekomst de veehouder blijvend informeren over de laattijdige of ontbrekende meldingen en/of paspoorten. Dit moet de veehouder helpen om belangrijke steun niet te mislopen.

Om een betere prijsvergelijking te kunnen maken en zeker in relatie tot onze buurlanden, kan men de officiële marktprijzen elders in de EU terugvinden via de link naar de betreffende informatie van DG-Agri op de website van het departement. Op deze manier hopen we de vleesveehouder van de meest recente informatie te voorzien.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

Jos De Meyer (CD&V): Minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord. Ik begrijp dat de voorstellen waar minister Borsus over heeft gesproken, perfect doorgesproken zijn met de Vlaamse en Waalse collega's.

Ik ben het volledig met u eens wanneer u zegt dat het meest hoogwaardige rundvlees lijdt aan waardeverlies door het in te vriezen. We moeten daar rekening mee houden.

Wat Europa betreft, zegt u dat producenten en brancheorganisaties belangrijk zijn en dat er een aantal gepaste instrumenten zullen worden voorgesteld aan Europa. Kunt u ons nu al iets meer vertellen over die instrumenten?

U stelt ook terecht dat ons kwaliteitsvolle rundvlees een extra troef moet zijn. Misschien moeten de sector, de keten en de retailers deze troef extra in kaart brengen.

Ik heb op 5 oktober al een vraag gesteld over de black box. Ik heb die herhaald bij de begrotingsbesprekingen. Ik begreep op 5 oktober dat drie slachthuizen in orde waren. Weet u hoeveel slachthuizen vandaag al volledig in orde zijn?

De voorzitter: De heer De Croo heeft het woord.

Herman De Croo (Open Vld): Minister, wanneer men spreekt over de noodzaak van private opslag, is het evident dat men ook te maken heeft met overproductie. Recent is met het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen ook de aandacht gevestigd op de afbouw van de productie op langere termijn. Heeft men daar een visie op langere termijn op? Zijn er al ideeën? Legt men zich daarop toe op Europees vlak, op Belgisch vlak? U hebt beide bevoegdheden, dat laat u toe om met uzelf te spreken. Is er al een projectie?

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Onzes inziens kunnen we de opslag beter aan de kant schuiven. Op een gegeven moment – we hebben het daarnet voor melkpoeder al besproken – moeten we het rundvlees toch opnieuw op de markt brengen, en dat zal de stabiliteit van de prijs opnieuw onderuithalen.

Onze dikbil is van zo'n kwaliteit dat we het vlees beter niet invriezen. We moeten dus naar oplossingen zoeken. Het invriezen van een goed stuk rundvlees is een doodzonde.

Ik doe een oproep voor de komende feestdagen: u kunt ook een stuk witblauw laten rijpen bij de slager in plaats van Simmentaler of Waguy-beef. Ons vlees is zeker kwalitatief sterk genoeg om op de feesttafel te liggen.

Ik heb een bijkomende vraag over de producentenorganisaties. De spelregels worden wel degelijk Europees bepaald, maar het is raar dat de ene sector wel de prijs mag bepalen en de andere niet. De varkenssector mag dat niet. Minister, hebt u daar een uitleg voor? Hoe zult u het Europese programma opvolgen? Dat zal niet simpel zijn.

Minister Joke Schauvliege: Collega De Meyer, ik heb al een paar keer gezegd dat ik vind dat het huidig gemeenschappelijke landbouwbeleid (GLB) te weinig of zelfs geen instrumenten heeft die kunnen inspelen op de keten. Men staat een beetje machteloos. Men heeft de vergroening ingezet. Men legt de focus op jonge, startende landbouwers. Ik vind dat nobele doelstellingen, maar het GLB heeft eigenlijk geen enkel instrument om in die keten in te grijpen. Als men mij vraagt welke de gepaste instrumenten zijn, pleit ik altijd, ook in de Europese raden waar vaak nu al gedachtewisselingen zijn over het nieuwe GLB, dat Europa moet nadenken hoe het meer greep kan krijgen op die keten met het GLB. Ik ben ervan overtuigd dat we meer die richting uit moeten. Dat moet goed worden onderbouwd. Er is uiteraard ook een level playing field. We moeten er op een goede en verstandige manier mee omgaan. Dit moet op alle niveaus goed worden voorbereid. We kunnen er uiteraard zelf ook grondig studiewerk rond doen.

De stand van zaken van de black boxes zal ik opvragen en bezorgen.

De promotie van ons vlees en kwaliteitsvol vlees gebeurt volop door het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM), dat ook internationaal sterk inzet.

Collega De Croo, u vroeg naar de relatie met het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen. Het BRV vormt voor mij absoluut geen bedreiging voor de landbouw, integendeel. We pleiten voor voldoende open ruimte. Wie zal die open ruimte innemen en er zorg voor moeten dragen? Dat zal de natuur zijn, maar ook de landbouw. We zullen nog veel meer de landbouw, in al zijn facetten, nodig hebben om die open ruimte voldoende in stand te houden. Het gaat over de combinatie: het is niet dat er geen mensen meer mogen wonen op het platteland, integendeel. Deze discussie hebben we vorige week in de plenaire vergadering gevoerd.

Collega Wouters, in de Europese verordening is er een verschil tussen de verschillende producentenorganisaties zuivel, groenten en fruit en andere. Dit moeten we goed onderzoeken binnen het GLB en nagaan of er niet meer gelijkheid kan zijn.

We hebben al veel ervaring in het goed opvolgen van de programma's, ook in de groente- en fruitsector. Europa beseft dat het nieuwe GLB nu al goed moet worden voorbereid. Het is de bedoeling om er in 2020 mee van start te gaan. Dus als u mij vraagt wat er de komende jaren met stip in de agenda van de minister van Landbouw staat, dat is het dat: zorgen dat op Europees niveau het GLB goed wordt bijgestuurd tegen 2020. We hebben immers de voorbije jaren gemerkt dat het GLB, maar ook de sectoren in alle lidstaten, niet zijn voorbereid op het volledige marktgegeven. We zullen een antwoord moeten geven op de enorme prijschommelingen. Het GLB zal er op een evenwichtige manier mee moeten omgaan. Dat lijkt me de grootste uitdaging van de komende jaren en dat zal ook met stip in de agenda genoteerd staan.

Jos De Meyer (CD&V): Minister, ik ben het volledig met u eens wanneer u zegt dat men via het Europees beleid meer greep moet krijgen op de keten. Dat is bijzonder belangrijk.

Collega Wouters, ik ben iets genuanceerder over de private opslag dan uw fractie. Ik weet heel goed wat de nadelen zijn en de mogelijke risico's van de private opslag, maar radicaal zeggen dat er nooit private opslag mag zijn, doe ik niet. Het moet wel een absolute noodmaatregel blijven.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.